

§ 16 i Loven om Kommuneskat, og muligvis ogsaa ud paa en Modifikation af de for Statsskatten gældende Regler. Vi undgaa derved, og det er vel ogsaa noget, den højtærede Minister har sat Pris paa, at komme til at foretage en delvis Forandring i de bestaaende Skattelove og alligevel afhjælpe en Fejl og bringe en Forbedring til Veje. Jeg kan derfor indtrængende tilraade det høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger. Man vil efter det med fuld Føje, finder jeg, kunne benytte det særlig sagkyndige Forsikringsraad, som er blevet tilvejebragt ved Livsforsikringsloven, til at vejlede Ministeriet ved Fastsættelsen af de tilladte udenlandske Livsforsikringsselskabers Nettoindtægt. Der er nemlig her til Lands ingen og har aldrig været nogen, hverken her paa Rigsdagen eller i Regeringen, som har ønsket at øve nogen Uret imod noget udenlandsk Selskab. Den Bestemmelse, som nu findes i Loven, findes der, fordi de paagældende Reservers Størrelse ikke kan kontrolleres af de danske Skattemyndigheder. De fastsættes af Direktionerne, som have deres Hjemsted ved Selskabernes Hovedsæde i Udlandet, og Tallene fremgaa ikke af Regnskaberne, der jo ikke særskilt angive Reserverne for de Forretninger, der ere overtagne i Kongeriget Danmark. Enhver Kontrol fra Skattemyndighedernes Side med Hensyn til Reservernes virkelige Størrelse er altsaa udelukket. Ved den Ordning, her er foreslaaet, vil der imidlertid kunne tilvejebringes en retfærdig Skatteansættelse, idet det sagkyndige Forsikringsraad vil have i sin Magt at undersøge de Opgivelser, der indkomme fra, og kunne forlanges afgivne af de paagældende Selskaber, saa at de kunne tjene til fornøden Vejledning for det høje Ministerium ved Fastsættelsen af Selskabernes Nettoindtægt.

Jeg anbefaler altsaa dette Lovforslag til Vedtagelse, men ønsker dog endnu at knytte nogle Bemærkninger dertil. Sagen er jo nemlig den, mine Herrer, at i de sidste 5 Aar har man i alle Lande øvet en meget streng og undertiden meget ubillig Kritik over Forsikringsselskabernes Beskatning efter de Skattelove, som bleve vedtagne her i 1903. Hvad der i den Retning er fremkommet, er efter mit Skøn saa meget, at jeg dermed vilde kunne fylde en ikke alt for stor Hylde i et Bogskab, og jeg finder det derfor rigtigst her fra dette Sted at sige til den højtærede Minister, at selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, ville Ankerne fra Udlandets Side, for ikke at tale om den

her i Landet fremkomne Kritik, dog neppe forstumme, med mindre det samtidig lykkes at fjerne en Misforstaaelse, som desværre er meget udbredt. Det er det, jeg har i Sinde at gøre et Forsøg paa. Ærede Medlemmer ville erindre, at den Gang Skattelovene bleve vedtagne, var Skatteprocenten her i Københavns Kommune 3, men under Lovenes Behandling blev det foreslaaet, og ved deres endelige Vedtagelse bestemt, at Skatteprocenten her kun skulde være $2\frac{1}{2}$. Nu indeholder Loven om den kommunale Beskatning den Forskrift for de danske Selskabers Vedkommende, at den Kommuneskat, de skulde betale, skal være Kommunens Skatteprocent, dog ikke over 3 pCt. aarlig, medens det for udenlandske Selskaber fastsættes, at de aarlig i Kommuneskat skulde svare 3 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt. Dette har man meget ihærdigt udlagt saaledes, at man, for at komme de udenlandske Forsikringsselskaber til Livs, har sat deres Skatteprocent til 3 paa samme Tid, som de danske Selskaber kun skulde betale Kommunens Skatteprocent, dog ikke over 3 pCt., altsaa i København kun $2\frac{1}{2}$ pCt. De danske Selskaber skulde saaledes nyde Fordelen af en $\frac{1}{2}$ pCt. billigere Skat end de her i Landet virkende udenlandske Forsikringsselskaber. Dette er imidlertid ikke rigtig. Faktisk betale alle danske Forsikringsselskaber 3 pCt. i Skat, og de Herrer ville let kunne overbevise sig om, at dette ogsaa er overensstemmende med en rigtig Fortolkning af Loven. Jeg har nylig sagt, at efter § 16 skulde de danske Selskaber betale Kommunens Skatteprocent, dog ikke over 3, men i § 18 i samme Lov staar der: drives Virksomhed eller opbæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem disse efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner, jfr. dog § 16, første Stykke — det er Indskrænkningen til de 3 pCt. Da nu samtlige danske Forsikringsselskaber arbejde i forskellige Kommuner her i Landet, er det statueret og maa siges at være i Overensstemmelse med Loven, at de alle betale 3 pCt. af deres Nettooverskud til Københavns Kommune, altsaa ganske det samme, som de udenlandske Selskaber gøre. Det er derfor uberettiget, naar det gøres gældende, som det endnu i Dag er gjort gældende i et Skrift, som er kommet mig i Hænde, at med den højtærede Indenrigsministers Forslag om